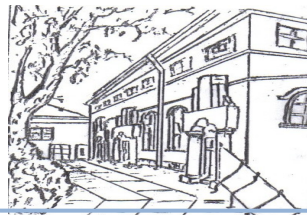

Biserica Creștină Baptistă „Golgota”
Șos. Nicolae Titulescu, Nr. 56 A
Sect.1, București

Nr. 35

Mai 2008

Maria și Marta

*„Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea,
pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt,
să fiți tari în nădejde!”*

Romani 15:13

Vis și realitate

În ziua aceea eram foarte obosit, lucrasem mult pentru Domnul. De aceea, așezându-mă pe canapea, și gândindu-mă la lucrarea făcută, am ațipit.

Eram mulțumit de lucrarea pe care o făcusem, căci fiind plin de râvnă, pe unde mergeam, sufletele doreau tot mai mult să le spun despre Domnul Isus Hristos. Multe dintre ele se întorceau la El primind mântuirea. Dar în

timp ce mă legănam în aceste gânduri, intră în camera mea un străin.

Avea în mână o balanță cu greutate și în cealaltă un săculeț cu instrumente și un mic aparat. Avea înfățișare aspră, ochii ca de foc și plini de energie, dar și de bunătate. Asta mă puse pe gânduri, mai ales că nu-l chemasem și nici nu aveam nevoie de aceste lucruri.

Dar el cu o liniște gravă, se apropie de mine și îmi întinse mâna cu putere și mă întrebă serios „*Cum îi merge râvnei dumitale?*„

Pentru moment, crezusem că mă întrebă de sănătate, eu care nu mă laudam prea bine, dar când am gândit mai bine am înțeles că e vorba de râvna mea neobosită, și, ca să-i dovedesc, am început să-i arăt în cuvinte râvna mea. Dar nu știu prin ce minune, la picioarele mele se făcu un bulgăre ca de pământ, care creștea mereu pe măsură ce vorbeam, despre lucrarea pe care o făcusem. În sfârșit, el spuse " **BUN, ACEASTA ESTE LUCRAREA RÂVNEI DUMITALE**" - și-mi arătă bulgărul.

Rugându-l să-și spună părerea, străinul luă bulgărul și-l puse în balanță, zicând apoi scurt: „**ARE 100 DE KG**“. El sfărâmă bulgărul și îl așeză în topitoria ce o scoase din săculeț. Tăcând, cântări și scrise rezultatul. La urmă îmi dădu nota să o văd, iar eu, după privirea sa tristă, văzui că nu e lucru bun, apoi mă părăsi zicându-mi cu milă. „*Domnul să te izbăvească!*„

Înmărmurit, privind nota, citii:

“**Analiza râvnei lucrătorului X, concurent al cununei slavei împărăției veșnice,**

Greutate totală– 100 kg din care: **7** părți interese materiale, **16** părți ambiții personale (lucrarea eu-lui), **15** părți mândrie religioasă, **11** părți iubirea de a conduce, **10** părți luptă de sectarism, **18** părți dorința de a fi laudat, **13** părți iubirea darurilor sale. **TOTAL: 90 Kg. Lemn, fân, trestie**

3 părți dragoste de Dumnezeu, **4** părți iubire de frate, **3** părți râvnă curată de evanghelizare. **TOTAL: 10 Kg aur, argint și pietre scumpe.**

Am rămas uimit când am citit aceste lucruri și m-am întristat; eram zdrobit de durere. Plângând, am strigat deznădăjduit către Dumnezeu să mă scape de

mine însumi, dar durerea creștea mereu... Mă strângea de gât, gemeam, iar suferința creștea mereu încât inima mea era gata să plesnească. Nu mai puteam. Înăbușit de groază, începui să strig atât de tare și de disperat, încât m-am trezit. Până în ziua aceea, ori de câte ori mă rugam, îi ceream Tătalui să mă scape de tot ce e rău și de pedeapsa viitoare. De atunci încoace însă, n-am mai știut să mă rog decât să mă izbăvească de mine însumi. E un lucru de mare preț ceea ce am învățat acum la bătrânețe (lucrul care îl uitasem în rugăciunile mele).

Fără să uit, de atunci așa m-am rugat mereu, nici o clipă n-am mai avut pace până nu m-am văzut scăpat de mine, prin focul curățitor al harului Domnului Isus. Și n-am știut ce-i odihna până ce n-am știut că în locul interesului religios și mândriei a venit lumina și smerenia dragostei Domnului Isus, astfel încât astăzi pot spune: „ *DACĂ DOMNUL MĂ VA CHEMA, VOI PUTEA STA LINIȘTIT LA PICIOARELE Marelui Chimist, Isus Hristos, purtând cununa Împărăției Veșnice*„. Astfel eu care mă bucuram în lucrarea făcută de mine însumi de credințioșia mea în care stăteam, m-am vindecat și acum spun tuturor.

De vă rugați Lui Dumnezeu, rugați-vă să vă scape de voi înșivă, de starea de mândrie, de nepăsarea față de slava lui Dumnezeu care se găsește în viața tuturor creștinilor din zilele noastre. Cel ce se întoarce la Dumnezeu se oprește mai întâi de pe calea pierzării, nu mai pășește spre păcat. În al doilea rând, recunoscându-L pe Domnul Isus, este atras spre El, se desparte de tot ce nu-i place Domnului și astfel, îndreptându-se cu fața spre Domnul Isus, întoarce spatele lumii și păcatului. În al treilea rând, pornește pe calea curată a ascultării de Dumnezeu.

LUCRURI ZILNICE

1. *Pâinea zilnică. Matei 6:11*
2. *Crucea zilnică. Luca 9:23*
3. *Cercetarea zilnică a Scripturilor. Faptele Apostolilor 17:11*
4. *Mulțumirea zilnică. Psalmul 145:2*
5. *Rugăciunea zilnică. Psalmul 88:9*
6. *Veghere zilnică . Proverbe 8:34*

7. *Îndemnare zilnică. Evrei 3:13*
8. *Pregătit zilnic pentru cer. 1Corinteni 15:31*
9. *Înnoire zilnică. 2Corinteni 4:16*
10. *Vestirea mântuirii în fiecare zi. Psalmul 96:2*

As vrea Isuse

*Aș vrea, Isuse-n mine să Te port
Cum poartă roua razele de soare,
Cum se ascund miresmele-ntr-o floare,
Așa aș vrea, Isuse, să Te port,
Să fii 'n mine chivotul din cort:
Eu, în țesut; Tu, slava sclipitoare. █*

Vreau să Te port în vasul meu de lut,
Cum aș purta comori de nestemate, █
De brilante scumpe, fermecate; █
Vreau să Te simt, Preasfinte Nevăzut,
Așa cum se aprind într-un sărut,
Atâtea vise-n serile-nstelate.

Aș vrea în mine să Te port mereu
Cum e sămânța de-arături lipită,
Să dea în spic o roadă aurită,
Neprihănirea, - nu din ce sunt eu,
Că-s numai brazdă, Tu ești Dumnezeu,
Și-n spic să-mi fie roada Ta slăvită.

Și vreau în taina sfintei alipiri,
Eu tot mai mic să fiu și Tu mai mare,
Până când tot ce sunt pe rând dispare...
Până-mi aduci sublimatele simțiri...

Până-mi iei sacul ros al vechii firi...
Și mă îmbraci în haina Ta de soare.

Valentin Popovici

Femeile Noului Testament

Rubrică realizată de Marioara Itoafă

Lidia , vânzătoarea de purpură

Între anii 50-53, apostolul Pavel își desfășoară cea de a doua călătorie misionară fiind însoțit de Sila, Timotei și Luca. Prima parte a călătoriei este în ținuturile Asiei. După ce au străbătut Frigia și Galația, au vrut să meargă în Bitinia (Faptele Apostolilor 16:6,7), regiuni situate în Turcia de astăzi. Au ajuns la Troa¹, port al Misiei la mare, pe coasta de nord-vest a Asiei Mici. Aici Duhul Sfânt i-a oprit să mai continue predicarea Evangheliei în Asia și într-o vedenie, apostolul Pavel a văzut un bărbat care îl chema insistent în Macedonia: "Vino în Macedonia și ajută-ne și pe noi!" (Faptele Apostolilor 16:9). De fapt, cei patru misionari nu intenționau să intre în Europa dacă nu ar fi avut vedenia. Strigătul aceluși bărbat, era necesar ținând seama de modul de viață din Europa acelei vremi. Chemarea era hotărâtă, și nu mai îngăduia continuarea călătoriei în Asia.

Evanghelia urma acum să fie vestită și dincolo de hotarele Asiei Mici și astfel Pavel, Sila, Timotei și Luca au urmat îndemnul de a predica despre credința Creștină în Europa. Ei au plecat la Samotracia apoi la Neapolis. Neapolis a fost un centru foarte important al Macedoniei și de asemenea primul loc în care apostolul Pavel a pășit pe pământ European (în timpul perioadei Bizantine a fost redenumit Christoupolis). De la Neapolis pornesc spre Filipi.

Samotracia, Neapolis și Filipi erau cetăți ale Macedoniei, pe atunci parte din Imperiul Roman.

¹La Troa după eliberarea din captivitatea romană, apostolul Pavel își lasa mantaua și cărțile (2 Timotei 4:13)

Doctorul Luca ne relatează: “După ce am pornit din Troa, am mers cu corabia drept la Samotracia, și a doua zi ne-am oprit la Neapolis. De acolo ne-am dus la Filipi care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile (Faptele Apostolilor 16:11,12).

În Filipi² comunitatea evreilor nu era prea mare și probabil nici foarte influentă. Evreii nu aveau sinagogă și își practicau cultul pe malul unui râu din afara orașului. Pavel, Sila, Timotei și Luca ajung în oraș sâmbăta. Ni se spune: “În ziua Sabatului am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos, și am vorbit femeilor, cari erau adunate laolaltă” (Faptele Apostolilor 16:13).

În mulțimea adunată lângă râu, se afla și Lidia, o femeie întreprinzătoare și bogată (făcea comerț cu purpură); ea este cucerită de predica lui Pavel, se botează împreună cu toți ai ei: copii, servitori și sclavi. Ni se relatează: “Una dintre ele, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, era o femeie temătoare de Dumnezeu, și asculta. Domnul i-a deschis inima, ca să ia aminte la cele ce spunea Pavel” (Faptele Apostolilor 16:14). Tiatira³ era cunoscută pentru multe bresle de comerț cu lână. Lidia, originală din Tiatira era probabil evreică din naștere și poate o fosta sclavă eliberată. În Filipi cu siguranță se aflau mulți meșteșugari care lucrau lână, piele, aramă, ceramică și multe altele. Ei erau organizați pe meserii și trebuiau să aparțină unei grupări altfel cu siguranță nu putea să-și asigure existența. Membrii acestor grupări obișnuiau să ia masa împreună, acestea se țineau probabil în temple unde se practicau sacrificiile aduse idolilor. Pentru o femeie ca Lidia era deosebit de greu să nu participe la astfel de ocazii. Dar, nouă ni se relatează faptul că ea a ales să fie prezentă în ziua Sabatului pe malul unui râu din afara orașului, unde își exercita cultul.

După ce Lidia se botează împreună cu toată casa ei, ea îi roagă pe cei care îl însoțeau pe Pavel să fie oaspeții familiei ei: “După ce a fost botezată, ea și casa ei, ne-a rugat și ne-a zis: ”Dacă mă socoți credincioasă Domnului, intrați și rămâneți în casa mea.” Și ne-a silit să intrăm.” (Faptele Apostolilor 16:15). Deci, Lidia își pune casa la dispoziția tinerei comunități creștine, constituind astfel primul nucleu al creștinismului european.

După aproximativ 11 ani, apostolul Pavel care se găsea la Roma trimite prin Epafrodit bisericii din Filipi o epistolă care poartă numele Filipeni. În această epistolă nu apare menționat explicit numele Lidiei însă apostolul Pavel menționează: “Și pe

² Filipi este vechiul oras macedonean Krenides (Izvoare), care-si primeste noul nume de la regele Filip al II-lea, tatal lui Alexandru cel Mare; acesta il cucereste in anul 358 i.H., ii schimba numele si face din el un bastion de aparare impotriva Traciei.

³ Tiatira este mentionata printre cele 7 biserici în Apocalipsa (Apocalipsa 1:11, 2:18, 2:24)

tine, adevărat tovarăș de jug, te rog să vii în ajutorul **femeilor acestora, cari au lucrat împreună cu mine pentru Evanghelie**, cu Clement și cu ceilalți tovarăși de lucru ai mei, ale căror **nume sînt scrise în cartea vieții.**” (Filipeni 4:36).

Lidia a fost cel dintâi rod al Europei pentru Hristos. Dumnezeu a chemat-o pe Lidia, ea cu siguranță a contribuit la lucrarea de răspândire a Evangheliei.

În mod deosebit trebuie menționat faptul ca Lidia a crezut imediat vestea Evangheliei, în timp ce, temnicerul, a avut nevoie de o minune – cutremurul ca să fie mântuit (Faptele Apostolilor 16:26-33).

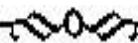
Filipi este primul oraș european în care Pavel își începe lucrarea misionară în Europa și întemeiază o comunitate creștină. Trecerea apostolului Pavel din Orient spre Occident, la chemarea hotărâtă a bărbatului din vedenie, trebuie să fie un model pentru cei chemați să vestească Evanghelia, să fie receptivi la glasul celor care strigă după Cristos.

Lucrarea lui Pavel în Filipi s-a centrat în jurul a trei persoane: Lidia, vânzătoarea de purpură, roaba cu un duh de ghicire pe care a eliberat-o Pavel și temnicerul cetății. Lucrarea lui Cristos în Filipi a început deci cu Lidia din Asia Mică (Tiatira), cu o sclavă din Grecia și cu un temnicer al Imperiului Roman. Acestora li s-au adăugat cei câțiva evrei reprezentați de femeile adunate la rugăciune pe malul râului. Împreună, aceștia au format nucleul noii Biserici, fapt menționat în Faptele Apostolilor 16:40: “Ei au ieșit din temniță, și au intrat în casa Lidiei; și, după ce au văzut și mângâiat pe frați, au plecat.”

Poate, Evanghelia nu a intrat pentru prima dată în Europa prin apostolul Pavel. În ziua de Rusalii la Ierusalim romanii prezenți au fost martorii evenimentelor minunate petrecute cu acea ocazie și cu siguranță au împărțit conașionalilor cele întâmplate.

La Filipi, când Evanghelia începe să devină normă de viață pentru cei care o îmbrățișează, este vorba de acceptarea Botezului de către Lidia și de către toți cei din casa ei, mulți din locuitorii orașului nu au văzut cu ochi buni acest lucru, ca urmare apostolii sunt învinuiți pe nedrept și arestați. Credința însă este mai puternică chiar și decât lanțurile, eliberarea lor din temniță a venit de la Domnul.

Femeile au fost deosebit de active atât în lucrarea Domnului Isus, cât și în viața bisericilor nou înființate. Ele s-au alăturat la biserica ce se extindea în mare număr. Când Evanghelia a ajuns în Europa, femeile erau din nou prezente la rugăciune cu toate că locuiau în mijlocul unor popoare care nu respectau ziua de odihnă, sâmbăta. Primul convertit Lidia o comerciantă și-a lăsat afacerile deoparte, a fost **prezentă la închinare** și totodată a fost o **buna primitoare de oaspeți**.

“Când noi lucrăm , noi lucrăm, însă când noi ne rugăm, Dumnezeu lucrează!”

“Când nu-ți rămâne decât Dumnezeu, vei descoperi că Dumnezeu îți este de ajuns.”

“Dumnezeu nu ne datorează nimic, dar ne dăruie totul.”

“Timpul petrecut cu Dumnezeu este o investiție în eternitate.”

De la o inima de Saul la una de Pavel

Slăvit fie numele Domnului căci El ne-a iubit mai întâi. Provin dintr-o familie unde cuvântul “Dumnezeu” nu era folosit. În acele vremuri comuniste era ceva normal să nu sărbătorești Crăciunul și Paștele. Mama mea fiind profesoară de biologie, preda teoria evoluționismului cu multă tărie și influență pentru cei din jur.

De la școala din localitate se formau echipe de câte doi profesori care aveau misiunea să meargă la locul numit “adunare” și să noteze ce elevi frecventau această biserică. La următorul careu organizat, acești elevi erau scoși în față și arătați cu degetul pentru purtarea lor inadecvată acelor timpuri.

Această adunare era situată nu departe de unde locuiam eu cu familia mea. De multe ori am râs de ei și adresam injurii persoanelor care mergeau la această adunare chiar de trei ori pe săptămână. La școală era un cuvânt dureros și urât să numești pe cineva “baptistule”.

Dar în același timp aveam multe întrebări privind trecerea în neființă a oamenilor. Mi se părea curios faptul că după ce o persoană muncește o viață întreagă, să moară așa pur și simplu. Ceilalți îl uită, nu mai au nevoie de acel om... nu mai primești niciun răspuns, o reacție de la cel care era atât de important și într-o clipă a dispărut de pe pământ! Nu putem crede că totul este atât de simplist și fără de sens. Ce rost mai are să duci o viață curată, să muncești, și să te îngrijorezi pentru toate dacă până la urmă praful rămâne în urma noastră.

Bunica din partea mamei aparținea și Cultului Creștin Baptist. Multe discuții contradictorii aveau loc atunci când bunica venea de la adunare pe la noi. Tatăl meu mereu făcea glume cu ea și-i zicea: “cere-i lui Dumnezeu să facă una, alta, de ce vi la mine să ceri?” Dar când rămâneam singure îmi făceam curaj să-i pun întrebările mele, curioasă să văd ce-mi va răspunde o bătrână care-și punea toată încrederea în Dumnezeu?! Mereu mă mira și frapa luciditatea, puterea și optimismul de care dădea

dovadă. La orice discuție venea cu argumente și exemple din Biblie. Noi, care nu citisem Biblia niciodată, o contraziceam cu cunoștințele noastre teoretice, vaste în comparație cu o bătrână ce nu a avut posibilitatea să facă multă școală pe timpurile ei.

Bunica din partea tatălui mergea la biserica ortodoxă și nu pot ascunde faptul că mereu încercam să fac comparație între cele două bunici. Ambele cred în Dumnezeu, dar e o diferență atât de mare în comportamentul, atitudinea și caracterul lor. Eram într-o dilemă: “ceva cred că-mi scapă din tot acest tablou, oare ce...?”

Am început să mai merg cu bunica la adunare, doar atunci când nu mă vedea mama sau atunci când nu era acasă. La un moment dat a aflat și mi-a spus că o fac de rușine și-i stric autoritatea, stima și onoarea de care are parte. La insistențele mele a acceptat să merg, dar doar atunci când se întuneca afară (pentru a nu fi văzută de alții).

La 13 ani, Domnul mi s-a făcut cunoscut și am înțeles cine este cu adevărat și am primit răspuns la unele din întrebările mele. Viața mea a început să se schimbe, cei care-mi erau prieteni nu m-au acceptat în cercul lor, nu mai aveam aceleași preocupări ca până atunci. Mai multă lume își punea întrebarea: “cum copilul acesta, care poate corecta și profesorii, crede în așa o aberație și mai pierde timpul la acele adunări?!”

Am început să citesc patru capitole din Biblie pe zi, gândindu-mă că dacă o să citesc o dată va fi totul și mai clar. Acum știu că e necesar cu mult mai mult timp pentru studiul Bibliei, însă atunci nu avea cine să mă îndrume. Am căutat un loc în casă unde nu venea și nu mă putea surprinde nimeni asupra faptului.

A venit și ziua eliberării. În toamna lui 1998 am intrat la ASE București, aveam loc la cămin și nimeni nu-mi putea interzice nimic. În primul an am mers la biserica “Sfânta Treime”, iar din anul doi, după ce am făcut cunoștință cu organizația Alege Viața și la recomandarea lor, am început să frecventez biserica “Golgota”.

Având o situație materială precară și cu părinții departe de București am avut multe greutăți și nevoi, dar de fiecare dată mâna Domnului mi-a purtat de grijă într-un chip miraculos. Într-o zi învățam pentru examene și nu aveam nimic de mâncare și nici timp să-mi fac ceva. M-am rugat Domnului și i-am zis că El știe ce nevoi am eu și să mă ajute. Nu a trecut o oră și cineva a venit la mine și mi-a adus o portocală și un iaurt. Nu pot transpune în cuvinte ce am simțit atunci. Din anul doi Domnul a permis să primesc bursă de merit pentru studii și am început să mă descurc mai bine. La unele examene mai grele sau la cele cu profesori mai permisivi am fost tentată să fac și eu ce făcea majoritatea colegilor mei, însă mereu o voce îmi șoptea: ”cum vrei să te ajute Dumnezeu dacă tu nu ești corectă în ceea ce faci?”. Și de fiecare dată când era un examen inabordabil și toată grupa tremura, Domnul mi-a arătat rezultatul la ceea ce înseamnă ascultarea și supunerea.

Tot în anul doi, Domnul mi-a dat o altă binecuvântare, l-am cunoscut pe actualul meu, scump soț. Nu m-a atras ceva în mod deosebit la el ci faptul că simțeam că sunt cu fratele meu și aveam senzația că departe de familia mea (am un frate și o soră mai mari), Domnul mi-a dat un colțșor din ea. Nu era creștin, dar în unele situații avea o atitudine mai pașnică și mai bună decât a mea. Și era un lucru inexplicabil pentru mine.

A început să meargă cu mine la biserica “Golgota”, mai mult de curiozitate să vadă unde merg eu constant și ce se întâmplă acolo. După fiecare predică avea întrebări și meditam asupra lor. Binecuvântați să fie pastorii bisericii “Golgota”, care au putut semăna cuvântul lui Dumnezeu în viața noastră. Cu fiecare sesiune, el avea rezultate tot mai mari și mereu se lăuda că din cauza influenței mele a început să înțeleagă ce era important în anii de facultate. Acum știm că ascultarea de Domnul dă rezultate nesperate.

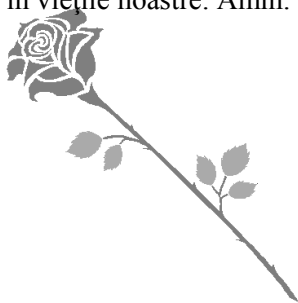
Ambii am rămas la București și Domnul ne-a dat tot ce este necesar și ne binecuvintează în fiecare zi. Slăvit fie numele Lui.

De prin ianuarie 2008 am început să am probleme de sănătate, de parcă o mână nevăzută dorea să intervină în evenimentele ce urmau. Cu toate piedicile, în februarie 2008 cu voia Domnului, ambii L-am mărturisit în apa botezului în cadrul bisericii “Golgota”. Săptămâna următoare un mare necaz s-a abătut asupra familiei mele. Dar în mila și dragostea Domnului toate au sens și nimic nu-i este ascuns.

Și pentru a încheia mărturia mea cu o grațitudine nedescrisă în suflet, mă pot bucura în Domnul că mama mea predă acum la liceu ambele teorii: evoluționismul și creaționismul. Încearcă să provoace gândirea liceenilor de a decide, cu argumente teoretice, care este teoria veritabilă. Încearcă să le explice cât de miraculoasă este genetica și multe altele asemenea lor. Ea citește Biblia și a început să-i înțeleagă pe elevii care merg la adunare. În sala ei de cursuri are, chiar în față lângă tablă, calendarul creștin (achiziționat în fiecare an din biserica “Golgota”)

Bunica mea, deși are astăzi 83 de ani, găsește puterea să mărturisească dragostea ei față de Mântuitorul nostru oricui are o clipă să o asculte.

Mereu mă minunez și-I mulțumesc Domnului pentru lucrarea pe care o face în viețile noastre și cum poate El transforma o inimă de Saul într-una de Pavel. Domnul să dea binecuvântarea Lui și în viețile noastre. Amin.

Violeta Cazacu

*Ce dulce ești Isuse, ce dulce ești și bun
spun stelele și luna și cerurile spun
și-ntreg pământul spune ce dulce ești și bun...
De când a Tale haruri în inimă le-adun
eu gust mereu din Tine ce dulce ești și bun*

*Și-aș vrea la lumea-ntreagă, ce simt să pot să spun...
O, de mi-ar sta-n putință toți oamenii s-adun
de multa-ți bunătate, plângând aș sta să spun...
să vină toți să afle ce dulce ești și bun.*

Mă rog să fiu o soție bună!

Doamne, Te rog să mă faci un ajutor potrivit pentru soțul meu, ajută-mă să fiu o bună tovarășă, prietenă, apărătoare, susținătoare a soțului meu. Ajută-mă să fac din căminul nostru un loc plăcut, plin de pace, în care să-și găsească odihna și să se simtă în siguranță. Învață-mă să am grijă de mine însumi, ca să îi par mereu atrăgătoare. Ajută-mă să capăt încredere în mine, să-mi dezvolt creativitatea și să devin bogată în gând, în suflet și în duh. Ajută-mă să devin în așa fel încât să fie mândru să mă prezinte drept soția lui.

Îmi las toate așteptările la Crucea Ta. Îmi eliberez soțul de povara de a mă împlini în acele privințe în care ar trebui să mă îplinești Tu. Ajută-mă să-l accept așa cum este în realitate și să nu încerc să-l schimb... Orice schimbare care ar trebui făcută, o las în seama Ta și accept în totalitate realitatea: niciunul dintre noi nu este perfect și nici nu va fi niciodată. Doar Tu, Doamne, ești desăvârșit și Te rog să lucrezi și la desăvârșirea noastră.

Învață-mă cum ar trebui să mă rog pentru soțul meu și fie ca rugăciunile mele să fie cu adevărat rostite în limba iubirii.

Puterea rugăciunii

...rugăciunile soției nu sunt un mijloc de a dobândi control asupra soțului său... De fapt, lucrurile stau exact invers. Prin rugăciune, soția declară că renunță la orice fel de putere proprie și că se bizuie pe puterea de schimbare a lui Dumnezeu. Iar puterea aceasta nu i se dă s-o folosească ca o armă ci este un ajutor care poate fi primit numai prin rugăciunile unei soții care își dorește mai mult să facă binele decât să aibă dreptate și să dăruiască viață mai mult decât să fie chit. Este un mod de a-L invita pe Dumnezeu să-și arate puterea în viața soțului tău, ca să-i aducă cele mai mari binecuvântări... binecuvântările care se răsfrâng, în ultimă instanță și asupra ta.

Iată că ai la dispoziție mijlocul de a-ți înconjura căsnicia de jur împrejur cu un gard protector...

Nu-ți pierde răbdarea, perseverează și așteaptă ca Dumnezeu să vindece orice are nevoie de vindecare. Nu uita că amândoi sunteți oameni, adică sunteți supuși greșelii. Tot ce îți dorești să vezi în căsnicia ta, cere-i lui Dumnezeu și nu te îngrijora în legătură cu modul în care se va realiza aceasta... lasă-l în seama lui Dumnezeu.

(Fragment din *Puterea rugăciunii unei soții-S.Omartian*)

DESPRE FANATISM

Personal, Fanatismul îmi repugnă, dar asta nu înseamnă că nu pot fi chiar eu etichetată astfel. De unde începe și unde se termină Fanatismul?

Fanatismul înseamnă, conform Noului Dex :

- (1) „Ațașament pătimaș pentru o convingere, pentru o credință, etc., însoțit de o totală intoleranță față de opiniile altora” cât și
- (2) „Credință oarbă în idei religioase cu tendință excesivă de a le urma în viața cotidiană”.

Din această perspectivă, martirii primului secol ar putea fi considerați fanatici, pentru că au refuzat să se supună Cezarului. În fond, nimeni nu le interzisese să se închine dumnezeului lor, nu li se ceruse decât să aducă jertfe și dumnezeilor comunității în mijlocul căreia trăiau!

De unde începe și unde se termina Fanatismul? Se pare că răspunsul, vorba Ecclziastului, „atârnă de vreme și de împrejurări”. Și totuși. Oamenii se pot înșela, dicționarele își pot schimba viziunea, dar noi avem cuvântul lui Dumnezeu care rămâne același în veac. Deci ce zice Biblia?

Domnul Isus spune: „Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea și cine nu strânge cu Mine, risipește.” Este oare această afirmație un îndemn la intoleranță fanatică? Dacă da, atunci de ce nu se regăsește această atitudine în învățătura discipolilor Săi?

Iacov spune: „Înțelepciunea care vine de sus este întâi curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune...” Iar Petru spune: „Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă va cere socoteală de

nădejdea care este în voi, dar cu blândețe și teamă, având un cuget curat ...” sau, ca în versiunea germană, „cu curaj blând și teamă de Dumnezeu”.

Să se fi înșelat oare ucenicii? Sau, mai de grabă, citatele acestea vorbesc despre trei lucruri diferite? Eu cred că acesta este răspunsul și cred că, în timp ce față de *valorile fundamentale* trebuie să ai o atitudine tranșantă și neschimbătoare, față de *oameni* („Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui...”) și față de *situații* („Înțelepciunea de sus...”) atitudinea noastră trebuie să fie flexibilă și nuanțată.

De exemplu, o fată vrea să facă un avort. Actul este categoric condamnat. Nu mă refer la situația în care viața fetei este în pericol. Putem milita împotriva avortului, semna petiții, afirma public și răspicat că nu suntem de acord cu el, dar fetei pot să îi arăt compasiune. Atenție! nu pentru ce ar vrea ea („că nu are bani pentru doctor” sau „că nu a întâlnit partenerul ideal pentru căsătorie”, etc), ci pentru gravele consecințe pe care le va suferi pe pământ și în veșnicie. De asemenea, pot să am înțelegere pentru starea ei de sănătate și să îi acord sprijin pentru momentul de criza prin care trece (adăpost, îngrijire după avort, etc.). Dar mai cred că ar trebui să nu ne preocupăm hohotele de plâns în fața ei, poate astfel se va trezi la realitate sau măcar am anula în ea ideea că „a găsit o soluție convenabilă și confortabilă”...

Răspunsul cel mai bun la întrebarea dacă „creștinismul promovează o atitudine fanatică sau nu” o dă apostolul Pavel când compară relația dintre credincios (biserica) și domnul Isus cu o căsătorie. Relația creștinului autentic cu Dumnezeu este mai mult decât un flux de senzații sau de sentimente înălțătoare, mai mult decât un contract, mai mult decât o instituție, este o relație intimă și personală...este o căsătorie. Și ar putea cineva spune că ești fanatic când vorbești altora despre dragostea ta pentru partenerul tău? Când pretinzi celor din jurul tău, ca atunci când ei doresc să petreacă timp cu tine, să nu îți excludă soția? Ar putea cineva să spună că este fanaticism să nu vrei să iei decizii înainte de a te sfătui cu soțul tău? Încă nu! Dar cine știe ... Deci, în măsura în care legământul de căsătorie nu este considerat fanaticism, în aceeași măsura nici creștinismul nu ar trebui să fie numit astfel.

Personal, fanaticismul îmi repugnă, dar asta nu înseamnă că nu pot fi chiar eu etichetată astfel. Ce mă deranjează este că în Fanaticism nu se pune niciodată problema corectitudinii atașamentului: merită cel ales sau ideea îmbrățișată

dedicarea mea totală? Pentru mine a fost foarte important, când am hotărât să fac legământ cu „Dumnezeul cel viu”, să îmi răspund la această întrebare. În fond, câți nu se înșeală?! Pot să le spun însă celor interesați că exista o cale pentru a afla adevărul: pocăința! Nu este adevăr mai greu de cunoscut, decât adevărul despre tine. Atunci când practici zilnic exercițiul adevărului despre tine, adică pocăința, devii foarte sensibil la orice neadevăr, la falsuri, la manipulare etc. Fie ca Duhul Sfânt să ne dea din plin călăuzirea Sa!

Anca Șerban - februarie 2008

Somn usor

De ce să dormi? Zilnic, rostesti cel puțin 4.000 de cuvinte, respiri de 20.000 de ori, folosești 14 milioane de neuroni, mobilizezi principalele grupe de mușchi de 750 ori, deci organismul tău are nevoie de odihnă.

În timp ce dormi, organismul se odihnește, își recapătă vigoarea, conservându-și energiile și

se pregătește pentru o nouă zi. Toxinele din corp sunt neutralizate, celulele se divid, se sintetizează noi țesuturi, se eliberează în organism hormoni de creștere, iar informațiile inutile de peste zi sunt șterse, memoria păstrându-le doar pe cele importante.

7 pași pentru un somn liniștit

1. Fă-ți un orar de somn pentru a-ți regla ceasul biologic și astfel trezitul de dimineață pentru a merge la serviciu nu va mai fi o corvoadă! Încearcă să-ți păstrezi programul de somn și în zilele libere de la sfârșitul săptămânii.
2. Ia ultima masă a zilei cu cel puțin trei ore înainte de culcare. Digestia nu se face bine în somn, dimpotrivă un stomac plin întrerupe somnul. Nu mânca alimente grele la cină. Nu consuma produse care conțin cofeină la orele amiezii, deoarece efectul acesteia durează opt ore. Consumă la cină lapte, carne de curcan sau alune, deoarece conțin substanțe ce relaxează creierul, micșorându-i activitatea electrică.
3. Fă întuneric în cameră! Lumina întrerupe ciclul somnului, acesta devine agitat și nu te poți odihni suficient. În cazurile speciale, folosește o lumină slabă de la un led sau o lampă. Ai grijă să tragi draperiile, altfel te vei trezi în zori, înainte de ora

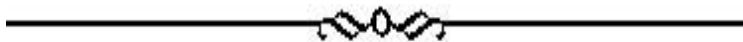
pe care ți-ai propus-o. Oprește televizorul înainte de culcare, iar dacă îl consideri un bun “somnifer”, programează-l să se oprească singur după un timp cât mai scurt.

4. Aerisește camera de dormit. Aerul proaspăt oxigenat asigură condiții bune de odihnă. Nu lăsa plantele de apartament în dormitor, deoarece îți vor consuma oxigenul.

5. Găsește-ți o poziție de somn favorabilă. Folosește o pernă de dimensiuni reduse, așternuturi de calitate, din bumbac. Întoarce salteaua la intervale de câteva luni și schimb-o după cinci ani pentru a nu se forma denivelări care scad confortul.

6. Spune “nu” vieții sedentare, practicând exerciții fizice zilnic. Astfel, tonusul tău va fi mai îmbunătățit, iar somnul, unul liniștit. Mișcarea trebuie făcută cu cel puțin câteva ore înainte de somn, astfel musculatura nu se poate relaxa.

7. Mergi la medic în cazul în care, după o perioadă de timp, în ciuda tuturor încercărilor tale, nu reușești să te odihnești! Există posibilitatea ca la baza perturbărilor de somn să stea o cauză patologică. Nu folosi medicamente care induc starea de somn (somnifere) dacă un medic nu ți le-a prescris, deoarece abuzul produce dependență!

Înghețată cu fructe

Ingrediente: 400 g căpșuni coapte, zeama de la o lămâie, 80 g zahăr, 2 plicuri zahăr vanilat, 300g iaurt Nutriday, 100g frișcă bătută, câteva căpșuni și boabe de fistic pentru garnisit.

Se aleg căpșunile care mai apoi se spală și se lasă să se scurgă. Se taie mărunt și se pun într-un castron. Se stropesc cu zeama de lămâie, se presară peste ele zaharul tos și zahărul vanilat și se țin 10-15 minute la frigider să se patrunda. Se amestecă bine piureul de căpșuni cu iaurtul, se toarnă într-o cutie pentru înghețată, se bagă la congelator și se lasă să se întărească. Înghețata se servește în cupe, garnisită cu căpșuni sau fistic.

Cremă de iaurt cu fructe

Pentru 4 porții aveți nevoie de 1l iaurt Nutriday natural, 4 linguri de zahăr și 500 g de căpșuni.

Este o rețeta rapidă. Trebuie doar să amestecați iaurtul cu zahărul și să țineți amestecul în frigider aproximativ jumătate de oră. Între timp, spălați căpșunile și tăiați-le în jumătăți. După ce scoateți amestecul din frigider adăugați căpșunile. Crema astfel obținută o puteți servi imediat cu familia.

Poftă bună!

Salutăm surorile născute în luna **Mai** cu:

Psalmul 116: 1-2

*„Iubesc pe Domnul, căci El aude glasul meu,
cererile mele.*

Da El și-a necat urechea spre mine de aceea-L.

“Bucurați-vă cu cei ce se bucură, plângeți cu cei ce plâng...”

(Romani 12:15)

Se spune că a fost odată un băiețel cu o inimă mare. Vecin cu casa lui era un bătrân a cărui soție murise de curând. Într-o zi băiatul l-a văzut pe bătrânul acela plângând pe banca din fața casei. Atunci s-a dus lângă el, s-a așezat în brațele lui și a stat acolo un timp. Mai târziu mama sa l-a întrebat ce i-a spus bătrânului? “Nimic”, a răspuns băiatul.”Am stat doar cu el și l-am ajutat să plângă...”

De multe ori acesta este cel mai bun lucru pe care-l putem face pentru cei care trec prin necazuri. Domnul Isus a făcut lucrul acesta atunci când a ajuns la Betania, la cele două surori Maria și Marta, după ce fratele lor Lazăr murise. Simțindu-le durerea lor adâncă, Domnul a plâns și El cu ele (Ioan 11:35). Iar ceilalți, prietenii și trecătorii, au observat lucrul acesta și spuneau: “Iată cât îl iubea de mult pe Lazăr!” (Ioan 11:36).

Cineva spunea că atunci când stai lângă cineva care trece prin necaz, durerea aceluia se înjumătățește, îi iei jumătate din povară. Când umbli pe cărarea suspinelor cu cineva, îi poți însenina fruntea, împărțind cu el izvorul lacrimilor.

Știi pe cineva care are nevoie de ajutorul tău astăzi? Ușor râdem cu cei ce râd, dar mai greu plângem cu cei ce plâng. Poate cineva are nevoie doar să-l “ajutri să plângă”, să stai lângă el, să știe că nu e singur.

Adresa de contact: **mariasimarta@yahoo.com**